

”Haluan voittaa ihmisiä Kristukselle!”

Lilija Longorto-
vasta tuli kris-
titty, kun hän
1990-luvun alku-
vuosina opiskeli
Hanti-Mansijskin
pedagogisessa
korkeakoulussa

lastentarhanopettajaksi. Voidakseen pa-
remmin oppia tuntemaan Jumalan sanaa
Lilija hakeutui valmistumisensa jälkeen
raamattukouluun. Sen jälkeen hän sai eri
puolilta Siperiaa kutsuja evankeliumin
työhön. Lilijan työsaraksi tuli kuitenkin
Ovgort, oma kotikylä.

”Isäni oli poropaimen, paimentolainen, jonka
on siirryttävä asumuksineen aina sinne, mis-
sä poroja kulloinkin paimennetaan”, Lilija
kertoo. ”Poromies ei selviä tundralla yksin,
perheen on oltava mukana. Kouluikään asti
minäkin elin vanhempieni ja sisarusteni
kanssa paimentolaiselämää. Kuusivuotiaana
muutin Ovgortin kylään, jossa myös vanhem-
mat sisarukseni kävivät koulua. Syys- ja ke-
vätlukukauden ajan asuimme internaattikou-
lun asuntolassa, vain kesäksi pääsimme
vanhempien luokse tundralle.

Uskoon tultuani hartain toiveeni oli voittaa
ihmisiä Kristukselle. Kun minua pyydettiin
evangelistaksi, olin valmis lähtemään mihin
maan ääreen tahansa. Mutta sitten aloin
ajatella kotikylää ja sukulaisiani. Nyt olin itse
aikuinen, mutta yhdeksänlapsisen perheem-
me nuorimmat kävivät vielä koulua Ovgor-
tissa. Muistin miten hylätyksi tunsin itseni
internaattikoulussa. Monelta murheelta olisin
säästynyt, jos joku olisi silloin kertonut rakas-
tavasta Jumalasta ja opettanut rukoilemaan.
Jos nyt lähtisin jonnekin kauas, kuka kertoisi
sisaruksilleni Jeesuksesta? Kuka opettaisi
heitä tuntemaan Jumalaa ja elämään hänen
tahtonsa mukaan? Vastauksen tiesin: ei ku-
kaan, sillä Ovgortissa ei ollut yhtään ainoaa
uskovaista.”

Tieto raamatunkäännöstyöstä rohkaisi

”Tein päätöksen jäädä Ovgorttiin, mutta se ei
ollut helppoa”, Lilija tunnustaa. ”Olin muuka-
lainen omieni kesellä. Vasta silloin huoma-
sin, miten lujasti ihmiset olivat kiinni taikaus-
kossa ja pakanallisissa tavoissaan. Kun ker-
roin Jeesuksesta, minua alettiin karsastaa ja
suorastaan pelätä. Ihmisten asenteet puhui-
vat selvää kieltä: olemme hanteja, meillä on
omat tapamme ja uskomuksemme. Emme
tarvitse venäläisten jumalia!”

Raamattukoulussa sain kuulla, että hantiksi
käännetään Raamattua. Tällä tiedolla oli
minulle suuri merkitys, ja se oli tärkeä viesti
myös pelokkaille kyläläisille: jos Jumala ker-
ran osasi hantia, silloin hän oli myös hantien
Jumala. Yhteys Raamatunkäännösinstituutin
työntekijöihin oli minulle henkireikä vuosina,
jolloin olin vielä ainoa uskovaisten kylässäm-
me. Myös se rohkaisi ja kannusti, että minul-
ta pyydettiin palautetta Markuksen evan-
geliumin käännöksestä.”

Rukousvastauksia

”Alkuvuosina puheeni Jeesuksesta tuntui
kaikuvan kuuroille korville. Mutta vähitellen
alkoi näkyä muutosta: jotkut pyysivät rukoile-
maan puolestaan, ja etenkin lapset kuunteli-
vat mielellään Raamatun kertomuksia. Nyt
kylässämme on pieni seurakunta, rukous-
huonekin meillä on. Myös omaisiani on lähte-
nyt seuraamaan Jeesusta. Kiitän tästä koko
sydämeistäni Jumalaa. Me Ovgortin uskovat
rukoilemme jatkuvasti raamatunkäännöstyön
puolesta.”

Hantiksi on valmistumassa psalmikooste.
Muistetaan työryhmää rukouksin!

Yhteistyöstä kiitollisena,

Anita Laakso
Toiminnanjohtaja
Raamatunkäännösinstituutti, Helsinki

Lilijan sydämellä on välittää
evankeliumia omalle kansalleen

Porotalous on hanteille ja muille
Siperian kansoille tärkeä elinkei-
no. Kuvat: T. Danilevski/RKI

Hantiksi on julkaistu

Markus, Luukas + digi- ja au-
dioversio, Apostolien teot,
1. Mooseksen kirja,
Joonan kirja sekä Raamatun
kertomuksia (2000–2023).
Nyt painatukseen valmistellaan
Psalmikoostetta.

Raamatunkäännösinstituutti, PL 272, 00531 Helsinki, puh. +358 9 7744350, E-mail info.fin@ibtnet.org

LAHJOITA

Lahjoitusviitteet:

Komipermjakki 3049
Suurin tarve 8390
Yleiset 3007

Ersämordva 3094
Mokšamordva 3104
Komi 3052
Vienankarjala 3036

Livvi 3023
Udmurtti 3117
Mari 3078
Vuorimari 3081

Hanti 3010
Mansi 3065
Vepsä 3133
Äänitystyö 8921

Tilinro: FI77 2065 1800 0179 11
Rahankeräyslupa:
RA/2022/1531 1.1.2023 –

www.rki.fi